

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2011 / 4 / 25 mei 2011

Inzake   ..., wonende te ...,
                  bijgestaan door ..., advocaat,

                  verzoekende partij,

tegen   inrichtende macht VZW ... met maatschappelijke zetel te ..,
                  vertegenwoordigd door ..., voorzitter en ..., lid raad van bestuur,
                  bijgestaan door .., advocaat,

                  verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 21 maart 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW ... van 4 maart 2011 waarbij hem de tuchtsanctie van de schorsing voor 7 maand wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vastbenoemd leraar in de ... te ...

Op 20 september 2010 wordt verwerende partij in kennis gesteld van ongepaste communicatie en ongepaste voorstellen naar leerlingen, uitgaande van verzoeker.

Met een schrijven van 23 september 2010 deelt het schoolbestuur mee dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Met een schrijven van 11 januari 2011 wordt verzoeker uitgenodigd voor verhoor. Volgende tenlasteleggingen worden vermeld:

- *suggestief, ongepast en grensoverschrijdend taalgebruik tijdens MSN-gesprekken met diverse leerlingen;*
- *herhaalde minachtende uitlatingen naar medeleerlingen, collega's en ouders toe;*
- *aanzetten tot het plegen van ontucht met minderjarige leerlingen door misbruik van uw gezags- en machtspositie als leraar.*

Op 27 januari 2011 vindt het verhoor plaats.

Op 4 maart 2011 neemt het schoolbestuur de beslissing van schorsing voor 7 maand, beslissing die hem dezelfde dag bij aangetekend schrijven wordt betekend.

Met een schrijven van 21 maart 2011 tekent verzoeker beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Met een schrijven van 7 april 2011 wordt de toelichtende memorie overgemaakt.

Het tuchtdossier en het verweerschrift worden met een schrijven van 28 april 2011 overgemaakt.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 25 mei 2011.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verwerende partij voert aan dat verzoekende partij geen afschrift van de aanvullende memorie stuurde aan de verwerende partij, wat voor gevolg zou hebben dat het stuk uit de procedure moet worden geweerd. De kamer van beroep stelt vast dat deze verplichting in art. 13, § 1, derde lid van het tuchtbesluit van 22 mei 1991 niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven. Anderzijds werd de aanvullende memorie onmiddellijk door het secretariaat van de kamer aan de verwerende partij toegestuurd, zodat zij haar verdediging perfect heeft kunnen voorbereiden, zoals zij zelf ook erkent. De rechten van de verdediging zijn niet geschonden.

4.2. Verzoekende partij stelt dat de statuten van de verwerende partij deze niet machtigden om een tuchtcommissie aan te stellen. Het tuchtverhoor en de tuchtbeslissing hadden het werk moeten zijn van de raad van bestuur zelf. De tuchtprocedure zou niet rechtsgeldig zijn ingezet. Dat het verhoor niet door de raad van bestuur zelf werd afgenomen zou een schending zijn van de rechten van de verdediging.

De kamer wijst op het feit dat de raad van bestuur na de wet van 4 mei 2002 bevoegd is voor al wat niet door de wet of de statuten aan de algemene vergadering is toevertrouwd. De kamer gaat er van uit dat de raad van bestuur, in de uitoefening van deze eigen niet

gedelegeerde bevoegdheid, bij bijzondere beslissing een welbepaalde opdracht aan een beperkt aantal van zijn leden kan delegeren of daar een bijzonder mandaat zou kunnen voor verlenen en aanvaardt dat in casu de tuchtcommissie bij beslissing van 29 september 2010 rechtsgeldig is ingesteld. Alle in de procedure vereiste handelingen werden door de leden van deze tuchtcommissie, tevens leden van de raad van bestuur, verricht. De rechten van de verdediging werden niet geschonden.

4.3. Verzoekende partij stelt dat in de oproepingsbrief voor het tuchtverhoor de ten lastelegging in algemene bewoordingen is gesteld en geen feiten in tijd en ruimte situeert. Daarmee zou het artikel 8, § 2, 1° van het tuchtbesluit van 22 mei 1991 geschonden zijn waar dit stelt dat op straffe van nietigheid de tuchtfacten in de oproepingsbrief moeten worden vermeld.

Verwerende partij voert aan dat verzoekende partij alle precieze gegevens terugvindt in het dossier, daar ook kennis van genomen heeft en zich daarop heeft kunnen verweren en ook verweerd heeft.

De kamer stelt vast dat de oproepingsbrief een aantal gedragingen weergeeft die aan de verzoekende partij ten laste gelegd worden, zonder te vermelden waar en wanneer verzoeker zich daaraan schuldig zou hebben gemaakt. Daarmee zijn geen concrete feiten, dat wil zeggen in tijd en ruimte gesitueerde gedragingen, aangegeven. De kamer wijst er met verzoekende partij op dat de aangehaalde bepaling de vermelding van de feiten in de oproepingsbrief op straffe van nietigheid voorschrijft. De feiten zijn niet in tijd en ruimte gesitueerd in de oproepingsbrief zelf, ook niet – nog daargelaten of dit zou kunnen volstaan – door verwijzing naar de stukken van het dossier. Dit heeft de nietigheid van de oproepingsbrief tot gevolg (zie ook R.v.St., nr. 128.185, 16 februari 2004 en Kamer van beroep Gesubsidieerd Officieel Onderwijs 2007/126, 14 november 2007).

De kamer van beroep oordeelt in laatste aanleg (art. 69, § 2 decreet rechtspositie van 27 maart 1991) en beschikt daarbij over een ‘klassiek’ hervormingsberoep (R.v.St., nr. 155.470, 23 februari 2006). Op grond van de devolutive werking van het beroep herneemt de kamer bij herstelbare procedurefouten het dossier op het punt waar het fout liep. De kamer hoort de verzoekende partij in haar verdediging in de huidige zitting waartoe zij overeenkomstig de geldende regelgeving werd opgeroepen.

4.4. De stukken 2 tot en met 5 uit het tuchtdossier bevatten de weergave van wat de betrokken leerlingen aan de directrice van hun school zouden hebben verklaard. Verzoekende partij wijst er op dat het niet om rechtstreekse getuigenverklaringen gaat, dat zij niet in de gelegenheid is om de waarachtigheid van de beweerde verklaringen te toetsen, terwijl anderzijds deze verklaringen zo gedetailleerd en precies zijn dat ze onvermijdelijk de voorstelling van wat zich heeft voorgedaan bepalen. Zij is van oordeel dat op deze manier de rechten van de verdediging geschonden zijn en vraagt dat deze stukken, evenals het stuk waarin deze verklaringen zijn verwerkt, uit het dossier wordt verwijderd.

Verwerende partij wijst op het delicate karakter van de feiten om geen getuigenverhoor te organiseren en stelt dat zij vertrouwen heeft in de verklaring van de directrice.

De kamer van beroep kan begrip opbrengen voor de terughoudendheid van de inrichtende macht om getuigen op te roepen, maar moet er anderzijds op wijzen dat in beginsel, om de rechten van de verdediging veilig te stellen, getuigen moeten kunnen worden gehoord in tegenwoordigheid van beide partijen. Het is niet aan de verwerende partij om getuigen ten laste op te roepen. Op zich kan uit de stukken worden opgemaakt dat de auteur ervan verklaart dat vier leerlingen bij haar een klacht hebben geformuleerd met betrekking tot het gedrag van verzoeker. De gedetailleerde inhoud van die klachten kan echter, wegens gebrek aan mogelijke tegenspraak, niet zonder schending van de rechten van de verdediging worden ingeroepen om de tuchtbeslissing te verantwoorden. Dit geldt evenzeer voor de onderzoeksnota (stuk 14) voor zover die op de stukken 2 tot 5 gesteund is.

4.5. Verzoekende partij voert aan dat de feiten zich grotendeels in de vakantie hebben voorgedaan en dat het niet om leerlingen uit de school of de klas van verzoeker gaat. Met verwerende partij stelt de kamer vast dat het ook om minderjarigen gaat die nog leerlingen van verzoeker geweest zijn en daarna ingeschreven zijn in juridisch een zelfstandige school die tot dezelfde inrichtende macht behoort en waar de leerlingen hun schoolloopbaan in de instellingen van die inrichtende macht verder zetten. De kamer is van oordeel dat in die zin niet onterecht van ‘leerlingen’ gesproken wordt, maar voegt er aan toe dat het verder beschreven gedrag voor een leerkracht evenmin aanvaardbaar is als het om een minderjarige zou gaan met wie hij nooit in een gezagsverhouding heeft gestaan.

4.6. Verzoekende partij is van mening dat de inrichtende macht onterecht feiten uit het privéleven aangrijpt om een tuchtstraf op te leggen, dat zij te laat en onterecht de weerslag op het schoolleven inroept.

De kamer van beroep is van oordeel dat de ingeroepen feiten onmiskenbaar een weerslag hebben op het schoolleven. Dat blijkt uit het gegeven dat leerlingen en ouders een klacht hebben ingediend. Voor alles echter moet worden aanvaard dat de verder voor bewezen geachte feiten de vertrouwensrelatie tussen inrichtende macht en het personeelslid overduidelijk in het gedrang brengen. Dat is des te meer het geval nu het gaat om een gedrag dat zich niet op school voordoet, dat zich per definitie onttrekt aan het toezicht van de inrichtende macht of haar afgevaardigden en waaromtrent de inrichtende macht dan ook enkel kan steunen op een vertrouwen in de integriteit van de leerkracht.

4.7. Verzoekende partij betwist de materialiteit van de gesprekken met twee minderjarigen, die in de stukken 11 en 12 zijn weergegeven, niet. In het informeel gesprek met verzoeker dat plaatsvindt op 20 september 2010 en waarin deze om uitleg gevraagd wordt over de klachten van leerlingen die bij de directie zijn binnengekomen, “bevestigt [verzoeker] te losse omgang via msn en erkent hierin zijn fout” (stuk 7).

De inrichtende macht kon, naar het oordeel van de kamer, de gesprekken terecht kwalificeren als “suggestief, ongepast en grensoverschrijdend taalgebruik tijdens MSN-gesprekken met diverse leerlingen”. Uit de transcripties blijkt ook dat verzoeker zijn gesprekspartners heeft uitgenodigd en aangezet tot grensoverschrijdend gedrag. De

minderjarigheid van de betrokkenen en de met de verhouding leraar-leerling gerelateerde oorsprong van de relatie zijn daarbij verzwarende omstandigheden. Verzoeker is zodoende tekortgekomen aan zijn verplichting om in alles het belang van de leerlingen te behartigen, om zich in de omgang met de leerlingen correct te gedragen en om alles te vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk zou kunnen doen aan de eer of de waardigheid van zijn functie in het onderwijs (art. 9 en art. 11 Decreet rechtspositie).

In de gesprekken laat verzoeker zich misprijzend uit over ‘sommige leerlingen’ in het algemeen. Ook wanneer collega’s ter sprake komen is zijn reactie niet altijd correct. Toch geven ontwijkende reacties blijk van een besef dat hij zich daarin terughoudend hoort op te stellen. De uitlatingen over leerlingen en collega’s zijn soms ongepast voor een leerkracht, maar op zich niet van die aard dat ze als een zelfstandig tuchtfeit kunnen worden gekwalificeerd.

4.8. De voor bewezen gehouden tuchtfeiten zijn ernstig. Ze schaden het vertrouwen dat leerlingen en ouders kunnen hebben in de school. Ze schaden vooral het vertrouwen dat de inrichtende macht moet kunnen hebben in het feit dat leerkrachten zich ook buiten de school correct gedragen tegenover minderjarigen in het algemeen en tegenover leerlingen en oud-leerlingen in het bijzonder. De tuchtsanctie van een schorsing gedurende zeven maanden is naar het oordeel van de kamer zeker niet disproportioneel met de ernst van de feiten.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimitéit,

Artikel 1

De beslissing van de inrichtende macht om een tuchtmaatregel van schorsing gedurende zeven maanden op te leggen wordt vernietigd.

Artikel 2

De kamer legt de tuchtmaatregel van de schorsing gedurende zeven maanden op.

Brussel, 25 mei 2011.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw C. HUMBLET, mevrouw B. PLETINCK en de heer C. SMITS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN, de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS, W. HENDRIKX en B. VERHAEGEN, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen de heren Borremans en Gregorius niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN